

KLIMATFÖRÄNDRINGARNA OCH DEN globala uppvärmningen har börjat göra avtryck också inom den politiska filosofin. En mängd böcker och artiklar har på senare tid publicerats som berör frågor som den globala uppvärmningen aktualiserar. Ett exempel är Torbjörn Tännsjö's bok *Global Democracy: The Case for a World Government* (Edinburgh University Press, 2008) där Tännsjö, som framgår av titeln, sätter sitt hopp till uppkomsten av en demokratisk världsregering.

En mer skeptisk hållning till demokratins möjligheter att erbjuda lösningar intas av Ingmar Persson. I sin artikel »Kan den liberala demokratin stoppa sin miljöförstörelse?», som inleder detta nummer av *Tidskrift för politisk filosofi*, hävdar han att det är osannolikt att flertalet medborgare i välfärdsdemokratier frivilligt skulle samtycka till beslut som skulle medföra kraftiga nedskärningar av deras levnadsstandard. Och eftersom sådana åtgärder är nödvändiga för att förhindra de radikala miljöförsämringar som står för dörren så ser det mörkt ut. Till stöd för sin negativa bedömning gällande människors benägenhet att godta de nödvändiga åtgärderna anför Persson flera, samspelande, faktorer. En är vår nedärvda benägenhet att se till våra egna intressen. En annan är benägenheten att fästa mindre vikt vid risker för händelser som, liksom de mest radikala miljöförsämringarna som kan förväntas uppstå till följd av den globala uppvärmningen, kommer att inträffa i en relativt avlägsen framtid. En tredje är förhållandet att vi tenderar att bry oss mest om andra i proportion till hur närstående de är oss själva tillsammans med det faktum att försämringarna i första hand kommer att drabba människor i fjärran länder.

Vid sidan av Perssons bidrag innehåller numret också två andra artiklar: Anders Bartoneks »Arbetets betydelse för individen» och Karl Perssons »Förtjänstbaserade straff». Dessutom finns ett replikskifte mellan Jonas Hultin Rosenberg och Mikael Persson om

demokratins avgränsningsproblem och den så kallade påverkansprincipen.

Jag vill slutligen ta tillfället i akt att meddela att tidskriftens redaktion står inför ett vaktskifte. I samband med detta nummer avgår jag som redaktör och efterträds av Magnus Jedenheim-Edling, som är fil.dr i statsvetenskap, och Jens Johansson, som är fil.dr i praktisk filosofi. Jag vill tacka alla de som på olika sätt bidragit till tidskriftens utgivning sedan starten 1997. För min del har det varit väldigt roligt och lärorikt att läsa de bidrag som skickats in och att på så vis få en överblick över den politisk-filosofiska diskussion som förs på svenska universitet och på andra håll i samhället. När vi startade tidskriften hade vi framför allt två målsättningar, dels att skapa ett gemensamt forum för forskare från olika discipliner som sysslar med politisk filosofi och dels att nå ut till en publik utanför universiteten. Man kan lugnt säga att det är den första målsättningen vi lyckats bäst med. Men med nya krafter i redaktionen är jag övertygad om att tidskriften går mot ljusare tider även när det gäller den andra målsättningen. Om sina idéer rörande tidskriftens framtid får de nya redaktörerna emellertid själva berätta i nästa nummers ledare.

Folke Tersman